

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714208882
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714208882.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária Korytár, s. r. o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 234 279, proti odporcovi: F. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX U., občan SR, právne zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.162,46 € s prísl. a protinávru odporcu o zaplatenie sumy 319,32 € spolu s prísl., takto

rozhodol:

I/
Návrh navrhovateľa sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II/
Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi sumu 279,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 26. 05. 2015 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III/
Vo zvyšnej časti sa protinávrh odporcu **z a m i e t a**.

IV/
O trovách konania bude rozhodnuté do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 18. 06. 2014 návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1.162,46 € spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 801,05 € od 14. 06. 2014 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 12. 04. 2006 úverovú zmluvu, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi dohodnutý úverový rámec vo výške 995,82 € za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny služby. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Boli dojednané pravidelné mesačné splátky, ktorých počet, výška aj termín splatnosti bol určený v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, prípadne úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu a dňa 23. 04. 2013 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlhu vo výške 938,98 €. Ku dňu podania žaloby dlh činí 1.162,46 €.

E-mailovým podaním zo dňa 21. 08. 2014 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na pomoc a podporu odporcu ako spotrebiteľa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove. Po

oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania obe strany sporu nevzniesli námietky voči jeho vstupe. E-mailovým podaním zo dňa 02. 10. 2014 právny zástupca vedľajšieho účastníka k návrhu navrhovateľa uviedol, že sa v tomto prípade nepochybne jedná o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník uviedol, že prvotným právnym titulom medzi účastníkmi konania bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 04. 2006, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 231,53 € (pôvodne 6.975,00 Sk), ktorý mal odporca splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 23,14 €. Konečná výška úveru činila 231,53 €. V rámci tejto úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru 1 a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru 2 a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške podľa hlavy 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti. Máme zato, že navrhovateľ ako dodávateľ takouto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý v čase podpisu zmluvy bol vo sfére záujmu odporcu. Podľa prelače predmetnej úverovej zmluvy podpisom tejto úverovej zmluvy odporca ako spotrebiteľ súčasne sa podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a týka sa úplne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Takýto postup pokladáme za zavádzanie spotrebiteľa. Napriek tomu, že odporca úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver, že nemal v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy, uzavrieť aj Zmluvu o revolvingovom úvere, preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle odporcu. Zmluva o revolvingovom úvere je rovnako úverovou zmluvou, ktorá sa posudzuje podľa vtedy platného Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle ustanovenia § 4 ods.2 a 3 Zákona, nedostatkom písomnej formy nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere, preto zmluvu treba považovať za absolútne neplatnú pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka. Pre platnosť takejto zmluvy sa vyžaduje naplnenie aj základných náležitostí právneho úkonu podľa ustanovenia § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami pred uzavretím zmluvy a na požiadanie mu musí veriteľ poskytnúť aj ďalšie doplňujúce informácie. S prihliadnutím na spôsob vyhotovenia úverovej zmluvy a jej štylizáciu, možno dôvodne predpokladať, že odporca ako priemerný spotrebiteľ ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára aj ďalšie úverové vzťahy a to Zmluvu o revolvingovom úvere č. 1 a Zmluvu o revolvingovom úvere č. 2. Podľa splátkového kalendára navrhovateľa boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 2.047,75 €. Tieto mali byť poskytnuté na základe absolútne neplatného právneho úkonu a rovnako podľa tohto splátkového kalendára, odporca doposiaľ uhradil sumu 2.496,95 €. V dôsledku absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingových úveroch nemá navrhovateľ nárok na zaplatenie zmluvného úroku poplatkov za výbery z bankomatu, zmluvnej pokuty, na základe čoho žiadal od odporcu celkovú sumu 1.162,46 €. Preto tento nárok treba považovať za neoprávnený a nedôvodný, pretože navrhovateľ naň nemá právny titul. Rovnako vedľajší účastník namietol formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom, ktorá obsahovala množstvo neprehľadných povinností odporcu ako úverového dlžníka. Zmluva s takýmito nedostatkami predstavuje nekalú prax v súlade so Smernicou rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993, ako aj v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tak nemôže požívať právnu ochranu. Takýto záver bol konštatovaný aj v rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co 115/2012 zo dňa 28. 02. 2013, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co 176/2012 zo dňa 28. 11. 2012, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co 176/2013 zo dňa 20. 06. 2013). Vedľajší účastník navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a uplatniť si vo veci náhradu trov konania.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 17. 04. 2015 doplnil svoj návrh, v ktorom uviedol, že je pravdou, že dňa 12. 04. 2006 uzavreli účastníci konania úverovú zmluvu, kde bol dohodnutý úverový rámec vo výške 231,53 €, tak ako je uvedené v bode 44 úverovej zmluvy s možnosťou navýšenia. Spolu s podpisom úverovej zmluvy, zmluvné strany uzavreli aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Zmluvné strany sa teda dohodli, že ak bude odporca riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy a úverových podmienok, je navrhovateľ oprávnený poskytnúť odporcovi revolvingový úver, vydať a zasláť mu úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou. Neoddeliteľnou súčasťou metodickej príručky bol aj aktuálny Sadzobník poplatkov a odmien. Tu treba podotknúť, že revolvingový úver sa platí samostatne, takže samostatný revolvingový úver má aj iné číslo variabilného symbolu. Revolvingový úver je dlhodobý opakovateľný a obnoviteľný úver, to znamená, že odporca má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, čo je maximálny objem úveru, ktorý je odporca oprávnený čerpať. Maximálna čiastka, ktorú odporca z úveru môže čerpať je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku sa automaticky

zvyšuje v závislosti na splácaní revolvingového úveru. To znamená, že s každou uhradenou mesačnou splátkou sa odporcovi obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť do budúcnosti a to uskutočnením aktivácie karty. Uzavretím revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli, muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu, t. j. k aktivovaniu karty. K tomuto úkonu nedošlo automaticky, konkludentne alebo náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, uvedením identifikačných údajov. To znamená, že odporcovi v okamihu uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere nevznikli žiadne povinnosti, bola tu len povinnosť navrhovateľa, zaslať odporcovi kartu, čo bolo podmienené tým, že odporca musel splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Navrhovateľ odporcu zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami revolvingového úveru, tieto mu boli oznámené spolu s doručenou kartou, t. j. nie len v úverových podmienkach. Keďže odporca svojím prejavom vôle využil svoje právo, aktivoval si doručенú kartu, navrhovateľ mu poskytol revolvingový úver, ktorý odporca následne aj čerpal. To znamená, že Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až potom, čo odporca na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá tento úver. To znamená, že plnenie odporcovi nebolo skryté ani vnútené a z uvedeného je zrejmé, že odporca mal v úmysle uzavrieť revolvingovú zmluvu a na jej základe čerpať revolvingový úver, pretože sám svojím slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo, aktivoval doručенú kartu a z tejto karty čerpal revolvingový úver. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že Zmluva o revolvingovom úvere ako hlavný predmet plnenia nemôže byť podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že akcesorickým uzavretím Zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi spotrebiteľom a dodávateľom a to v neprospech spotrebiteľa. Navrhovateľ zároveň podotkol, že ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer síl medzi spotrebiteľom a dodávateľom, avšak štát prostredníctvom súdnej moci nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces, pretože spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. Pokiaľ bolo namietané nedodržanie zákonných náležitostí predmetnej zmluvy, navrhovateľ poukázal, že aj keď niektoré údaje nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, ktoré sú nepopierateľne neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a tieto ich bližšie špecifikujú. Odporcovi boli známe aj údaje zo Sadzobníka poplatkov. Tieto údaje sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami. Pokiaľ ide o dodržanie písomnej formy, jej podstata spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Navrhovateľ poukázal, že žiaden právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, ani žiaden právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe aj odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony typicky na závet. Pri iných súkromných listinách sa nevyžaduje tak prísna požiadavka, pretože sa dáva prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom. Súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo 2317/2006 z 27. 03. 2008). Potom platí, že dojednania, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a majú rovnakú právnu silu a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Predložený právny úkon potom obsahuje všetky zákonné náležitosti v súlade so Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, v zásade sa definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola dohodnutá vo výške 955,82 € s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 39,83 €. Rovnako vzhľadom na charakter revolvingového úveru, nie je možné vopred dohodnúť počet splátok, pretože ide o automaticky obnovovaný úver. Odporca bol povinný poskytnutý revolvingový úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vždy ku 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stala splatnou k 20-temu dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu revolvingového úveru. Z výpisu úverového účtu vyplýva, že k prvému čerpaniu zo strany odporcu došlo dňa 29. 05. 2007 a tak prvá mesačná splátka bola splatná dňa 20. 06. 2007. Pri takomto type úveru nie je možné určiť ani výšku RPMN, pretože sa úver čerpá a následne dopĺňa a z tohto dôvodu sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S touto skutočnosťou sa vysporiadaval Krajský súd Prešov v rozsudku zo dňa 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co 95/2010,

na základe čoho sa krajský súd nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že pre neuvedenie RPMN v takýchto prípadoch je úver bezúročný a bez poplatkov. Výška poplatkov a úrokovej sadzby v tomto prípade bola stanovená Sadzobníkom poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou metodického príručky. To znamená, že aj požadované poplatky boli s odporcom dohodnuté písomne, pretože boli uvedené v predmetnom sadzobníku. V súlade s úverovou zmluvou, keďže sa odporca dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, zosplatnenie nastalo ku dňu 23. 04. 2013, kedy bol odporca vyzvaný na úhradu dlžnej čiastky v lehote do 15-tich dní. Suma uplatňovaná navrhovateľom v tomto konaní potom predstavuje istinu vo výške 801,05 €, t. j. dlžnú sumu úveru bez úrokov z úveru, úrok z poskytnutej istiny vo výške 334,94 € pri úrokovej sadzbe 26,52 % ako vyplýva z úverovej zmluvy a sadzobníka, zmluvná pokuta vo výške 15,95 € v súlade s úverovými podmienkami Hlava 13, § 3 dojednaná vo výške 8 % z čiastky, z ktorej úhradou je klient v omeškani, ako aj úrok z omeškania vo výške 3,07 € do času zosplatnenia, ktorý bol uplatnený v súlade s predpismi občianskeho práva a napokon aj poplatok za výpis z účtu vo výške 7,45 € v súlade s platným sadzobníkom. Rovnako z dlžnej istiny vo výške 801,05 € si navrhovateľ uplatnil úrok vo výške 26,52 % od 14. 06. 2014 do zaplatenia tak, ako bol dohodnutý v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť metodického príručky. Tu bola dojednaná základná úroková sadzba vo výške 2,21 % mesačne, čo zodpovedá výške 26,52 % ročne. Navrhovateľ tak postupoval v súlade s ustanovením § 503 ods.3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je dlžník povinný úroky platiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Navrhovateľ preto v celom rozsahu zotrval na svojom návrhu.

Odporca sa k podanému návrhu prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril tak, že s návrhom navrhovateľa v celom rozsahu nesúhlasí. Poukázal na to, že k prvému čerpaniu z kreditnej karty zo strany odporcu malo dôjsť vyše roka od podpísania uvedenej zmluvy. Z aktivácie karty ešte nemožno vyvodit' účinnosť Zmluvy o revolvingovom úvere, pretože absolútne neplatný právny úkon nemožno ani dodatočne konvalidovať. Odporca sa v celom rozsahu pripojil k vyjadreniu vedľajšieho účastníka a žiadal, aby súd Zmluvu o revolvingovom úvere posúdil ako absolútne neplatný právny úkon z dôvodov tam uvedených. Zároveň postupom podľa § 97 O. s. p. podal vo veci vzájomný návrh, v ktorom žiadal, aby súd navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi sumu 319,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 05. 01. 2013 do zaplatenia a zároveň ho zaviazal aj na náhradu trov konania. Svoj vzájomný návrh odôvodnil tým, že na základe skutočností, pre ktoré žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť, vyplýva, že pokiaľ odporca reálne čerpal finančné prostriedky vo výške 2.047,76 € a reálne uhradil navrhovateľovi sumu 2.496,95 €, pričom došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu, navrhovateľ sa na úkor odporcu bezdôvodne obohatil vo výške 449,19 €. O tejto okolnosti sa odporca dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom v máji 2015. Objektívne nemožno predpokladať, že odporca ako právne neznalý spotrebiteľ by bol schopný vykladať relevantné právne predpisy a bol by oboznámený s aktuálnou judikatúrou súdov a mohol by sa tak skôr dozvedieť o svojich nárokoch. Podľa názoru odporcu v tomto prípade s poukazom na skutkový stav veci je potrebné považovať bezdôvodné obohatenie navrhovateľa za úmyselné, pri ktorom sa aplikuje podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka 10 ročná objektívna premlčacia lehota. Odporca si vo vzájomnom návrhu zatiaľ uplatňuje len nárok na vrátenie piatich úhrad, ktoré uskutočnil od 03. 05. 2012 do 04. 01. 2013 spolu vo výške 319,32 €. Zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania podľa občiansko-právnych predpisov a to odo dňa nasledujúceho po poslednej úhrade v prospech navrhovateľa, t. j. od 05. 01. 2013.

K vzájomnému návrhu navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 26. 05. 2015 uviedol, že s týmto nesúhlasí a zotráva na svojom pôvodnom návrhu aj doterajších stanoviskách. Odmietol tvrdenie odporcu, že podpisom jednej zmluvy by nanútil podpis ďalšej zmluvy odporcovi. Naopak, odporca mal dostatok času rozhodnúť sa, či si aktivuje kartu a tým nadobudne účinnosť platne uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere. Pri podpise samotnej zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nátlak, preto požiadavka platnosti právneho úkonu a to existencie vôle odporcu bola naplnená. K namietanej veľkosti písma navrhovateľ uviedol, že žiaden všeobecne právny predpis v čase podpisu zmluvy nestanovoval veľkosť písma, zmluvy alebo úverových podmienok. Pokiaľ odporca podpísal úverovú zmluvu, súhlasil aj s tou časťou textu, ktorá sa týkala dojednaní o revolvingovom úvere. Úverová zmluva preto nebola v rozpore so zákonom, ani zákon neobchádzala, ani nebola v rozpore s dobrými mravmi. Odporca bol oboznámený s ustanoveniami Zmluvy o úvere, ako aj s obsahom metodického príručky a Sadzobníkom poplatkov pred uzavretím zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, navrhovateľ mal zato, že Zmluvu o revolvingovom úvere nie je možné považovať za absolútne neplatný právny úkon. K otázke prípadného premlčania navrhovateľ uviedol, že v tomto prípade začala plynúť premlčacia doba v deň, keď si navrhovateľ mohol prvý krát uplatniť svoje právo na súde, t. j. deň

splatnosti pohľadávky. Keďže zosplatnenie nastalo ku dňu 23. 04. 2013, kedy navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej čiastky v lehote do 15-tich dní, navrhovateľom uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. Ak by v tomto prípade malo ísť o bezdôvodné obohatenie, odporca si ho mohol uplatniť v lehote 2 roky od doručenia výzvy k splatnosti celého úveru zo dňa 23. 04. 2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 16. 06. 2015. Právny zástupca navrhovateľa po prednesení návrhu a vypočutí stanoviska právneho zástupcu odporcu sa v ďalšom ospravedlnil z účasti na pojednávaní z dôvodu kolízie zastupovania na pojednávaní v inej právnej veci, čo zároveň zdokladoval. Po poučení podľa § 120 ods.4 O. s. p., nevzniesol žiadne ďalšie dôkazné návrhy a súd ďalšie pojednávanie v súlade s ustanovením § 101 ods.2 O. s. p. vykonával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa. Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením listinných dokladov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Odporca na pojednávaní uviedol, že k predmetnému úveru sa dostal pri kúpe produktu, kedy mu bolo ponúknuté, že ho nemusí zaplatiť v hotovosti, ale cez úver. Bolo mu vysvetlené, že v podstate nič nepreplatí a preto s tým súhlasil a zmluvu podpísal. To bolo ešte v predajni v Bratislave. Na mieste samom mu túto zmluvu nedali, prevzal si výrobok, zaplatil zálohu, ale presné okolnosti si už nespomína. Následne mu bola zmluva zaslaná poštou spolu so šekmi a tento úver splácal. V zmluve bolo dojednané, že má uhrádzať mesačné splátky. Boli mu doručené aj Všeobecné obchodné podmienky, ale všetko to bolo drobným písmom, čo ani nečítal, nevenoval tomu pozornosť. Asi po roku ho kontaktovali cez mobilný telefón ohľadne karty, či má záujem o kartu, že mu ju pošlú, a že si ju môže aktivovať. Uvádžali mu, že z nej môže čerpať finančné prostriedky a mesačne ich bude splácať bez nejakého úroku, t. j., čo si požičia, to aj vráti. Následne mu poštou bola zaslaná karta spolu s bezpečnostným kódom a vtedy si ju telefonicky aktivoval. Žiadnu ďalšiu zmluvu mu k tomu neposlali, oslovili ho na základe predchádzajúcej prvej úverovej zmluvy a bolo mu uvedené, že má na to nárok. Čerpané finančné prostriedky platil taktiež šekom, boli mu zasielané šekové poukážky. Je pravdou, že čerpal finančné prostriedky na viac krát v období 2-3 rokov. Po nahliadnutí do splátkového kalendára predloženého navrhovateľom potvrdil, že uvedeným spôsobom čerpal finančné prostriedky. Následne sa stalo, že karta bola zablokovaná, nedalo sa z nej vyberať, on postupoval tak, že koľko peňazí vybral, toľko aj splatil. Nevedel uviesť dôvod, prečo mu karta bola zablokovaná, ale následne tomu už nevenoval pozornosť. Spoločnosť ho nekontaktovala, rok pred pojednávaním bol telefonicky oslovený, že na karte zostali nejaké úroky. On však túto vec už neriešil. Následne, keď bol v prejednávanej veci predvolaný na súd, bol oslovený svojim právnym zástupcom, dohodli sa, že sa na vec pozrie. Právny zástupca mu oznámil, že si môže žiadať nejaké peniaze aj späť a tak sa dohodli, že ak má podľa zákona na to nárok, tak žiada o vrátenie peňazí. Odporca potvrdil, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nebol oboznámený s tým, že by uzatváral aj nejakú inú úverovú zmluvu, čo je to revolvingový úver, mu nebolo oboznámené.

Podľa predloženej Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. 04. 2006, uzavretá v Bratislave, bol odporcovi poskytnutý navrhovateľom úver týkajúci sa nákupu tovaru - fotoaparát zn. Olympus za predajnú cenu 7.750,-- Sk s tým, že zaplatené v hotovosti bolo 775,-- Sk a výška úveru činila 6.975,-- Sk. Mesačná splátka bola dojednaná na 697,-- Sk a to 10 splátok, prvá splátka splatná 12. 05. 2006, každá nasledujúca splátka splatná vždy do 20-teho dňa v kalendárnom mesiaci. Konečná výška úveru bola 6.970,-- Sk a RPMN bolo 0 %. Po preskúmaní úverovej zmluvy súd konštatuje, že v ďalšej časti je úverová zmluva písaná tak drobným písmom, ktorá je pre súd bežne nečitateľná a teda nepreskúmateľná. Rovnako tak listiny nachádzajúce sa na čl. 10 až 12 sú písané nečitateľným drobným písmom a preto boli pre súd nepreskúmateľné. Preto na uvedené listinné doklady súd nemohol prihliadať. Súd v tomto smere podotýka, že navrhovateľ bol na tieto skutočnosti upozornený a bol vyzvaný, aby súdu doložil úverovú zmluvu spolu s obchodnými podmienkami v čitateľnej forme (výzva zo dňa 06. 03. 2015 - čl. 50, doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 11. 03. 2015 - čl. 46). Navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval, preto súd konštatuje, že navrhovateľ v tomto smere nepredložil súdu relevantné dôkazy.

Podľa listiny Splátkový kalendár (čl. 13 až 18), predloženej navrhovateľom vyplýva, že odporca v období od 29. 05. 2007 do 13. 01. 2012, kedy je evidovaný posledný výber z bankomatu, čerpal finančné prostriedky poskytnuté navrhovateľom v celkovej sume 2.047,7568 €. Z predloženej listiny je zrejmé, že odporca čerpané finančné prostriedky uhrádzal v rôznych mesačných splátkach od prvej úhrady dňa 12. 07. 2007, posledná úhrada je evidovaná dňa 04. 01. 2013, celkovo je evidované na úhradách čiastka 2.496,95 €.

Na čl. 60 sa nachádza výňatok z listinného dôkazu predloženého navrhovateľom, označenom ako Metodická príručka pre držiteľa karty kópia, obsahom listiny je len bod 8 - Sadzobník poplatkov a úrokov, kde sú špecifikované jednotlivé poplatky a úroky.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa ods. 2 veta prvá, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa §101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v konaní pred prvostupňovým súdom nebol preukázaný a preto ho súd v celom rozsahu zamietol. Súd poukazuje na to, že navrhovateľ si uplatňoval peňažné plnenie od odporcu titulom revolvingového úveru, súdu však nepredložil relevantné dôkazy tak, aby ich súd mohol preskúmať, či skutočne došlo k platnému vzniku uvádzaného záväzkového vzťahu. Z predložených listinných dôkazov, ako aj z výpovede odporcu však súd mal potvrdené, že navrhovateľ prostredníctvom karty poskytol odporcovi finančné prostriedky v celkovej výške 2.047,76 €. Keďže navrhovateľ nepreukázal na základe akého právneho titulu boli tieto finančné prostriedky poskytnuté, súd uvedený vzťah posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, z čoho vyplýva, že odporca bol povinný navrhovateľovi vrátiť to, o čo sa na úkor neho bezdôvodne obohatil. Rovnako z listinných dokladov predložených navrhovateľom bolo preukázané, že odporca na vrátenie čerpaných finančných prostriedkov poskytol odporcovi celkovú sumu 2.496,95 €. Súd potom konštatuje, že nárok uplatnený navrhovateľom v žalobe vo výške 1.162,40 € je nedôvodný, nakoľko v konaní pred súdom navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku. Súd preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

V ďalšom sa súd zaoberal uplatneným vzájomným návrhom odporcu na vrátenie časti zaplatených finančných prostriedkov navrhovateľovi. Tak ako už bolo vyššie konštatované, súd nemal preukázaný právny vzťah, na základe ktorého došlo k vzájomnému plneniu medzi navrhovateľom a odporcom a pokiaľ odporca uhradil navrhovateľovi sumu prevyšujúcu poskytnuté finančné prostriedky o 449,19 €, v tejto časti sa jedná o bezdôvodné obohatenie na strane navrhovateľa, ktoré je rovnako povinný

vydať tomu, na úkor ktorého sa bezdôvodne obohatil. Odporca vo svojom návrhu uplatnil len časť z preplatených finančných prostriedkov a to vo výške 319,32 € ako súčet splátok zaplatených od 03. 05. 2012 do 04. 01. 2013. Jednalo sa teda o úhrady zaplatené dňa 03. 05. 2012 vo výške 40,00 €, dňa 08. 06. 2012 vo výške 40,00 €, dňa 20. 07. 2012 vo výške 80,00 €, dňa 17. 09. 2012 vo výške 40,00 € a dňa 04. 01. 2013 vo výške 119,32 €. Keďže právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní poukázal, pokiaľ sa namietalo premlčanie voči nároku navrhovateľa, mala by sa uplatňovať aj premlčacia doba vo vzťahu k nárokom odporcu, súd sa zaoberal otázkou premlčania nároku odporcu. Odporca si svoj nárok uplatnil vzájomným návrhom doručeným súdu dňa 12.5.2015. Súd vychádzal z 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá v tomto konkrétnom prípade začala plynúť od 19. 05. 2012. V tomto období došlo k úhradám splátok zo strany odporcu vo výške 279,32 € a súd nepriznal odporcovi uhradenú splátku dňa 03. 05. 2012 vo výške 40,00 €, nakoľko v tejto časti nárok odporcu bol premlčaný. Súd sa nestotožňuje s vyjadrením právneho zástupcu odporcu, že v danom prípade treba uplatniť 10 ročnú premlčaciu lehotu ako pri úmyselnom nadobudnutí bezdôvodného obohatenia. Občianske právo v žiadnom svojom právnom predpise nevysvetľuje pojem úmyselné bezdôvodné obohatenie. Úmyselné konanie je ako pojem riešené v trestnom práve a to konkrétne v § 15 Tr. zákona v súčasnom platnom znení. Úmyselné zavinenie je tiež trestnoprávna kategória, kde podľa právnej teórie predstavuje určitý vnútorný psychický vzťah konajúcej osoby k hodnoteným skutočnostiam. Musí zahŕňať v sebe zložku vôľovú, aj zložku vedomostnú. Záver o tom, či sa jedná o zavinenie úmyselné je záverom právnym, avšak tento právny záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Právny zástupca odporcu poukazoval na nekalý postup navrhovateľa pri uzatváraní záväzkových vzťahov, či už v tomto konkrétnom prípade alebo aj v iných obdobných prípadoch, z čoho vyvodzoval úmyselné konanie na strane navrhovateľa. Súd však konštatuje, že úmyselné konanie musí byť pred súdom preukázané, nemožno ho len predpokladať z postupu navrhovateľa, ktorý odporca namietal. Zo žiadneho relevantného dôkazu nevyplýval pre súd záver, že by navrhovateľ konal v úmysle získať bezdôvodné obohatenie na úkor odporcu, naopak, z vyjadrení navrhovateľa vyplynulo, že jeho úmyslom bolo uzavrieť s odporcom záväzkovo-právny vzťah, predmetom ktorého mal byť revolvingový úver za podmienok, ktoré mali byť uvedené jednak v Zmluve o revolvingovom úvere, jednak v podmienkach a sadzobníku, na ktoré sa dovoľával navrhovateľ. Napriek tomu, že súdy vo svojich rozhodnutiach, ktoré odporca predložil, konštatujú, že sa jedná o nekalé konanie zo strany navrhovateľa, že takýmto spôsobom vnúti klientom - spotrebiteľom záväzok, o ktorý pôvodne nemali záujem, z tohto ešte nemožno vyvodiť, že by mal navrhovateľ úmysel sa na úkor takýchto klientov bezdôvodne obohacovať. Súd konštatuje, že úmysel navrhovateľa smeruje k uzatváraniu záväzkových vzťahov, avšak ich posúdenie závisí v každom jednotlivom prípade od okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré súdy hodnotia v jednotlivých sporoch. Súd preto uzatvára, že v tomto konkrétnom prípade nemal preukázané úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane navrhovateľa a preto v danom prípade uplatnil 3 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu.

Keďže žiadnym právnym predpisom nie je upravený čas splnenia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, súd v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka mal zato, že povinnosť navrhovateľa vydať bezdôvodné obohatenie odporcovi sa stala splatná prvého dňa potom, čo bol požiadaný o plnenie. Takouto žiadosťou možno rozumieť aj doručenie protinávru odporcu navrhovateľovi. Súd zaslal navrhovateľovi vzájomný návrh dňa 22. 05. 2015, avšak doručienka sa súdu nevrátila. Súd však vychádzal zo skutočnosti, že k protinávru sa navrhovateľ vyjadril dňa 25. 05. 2015, t. j. najneskôr v tento deň musel mať vedomosť o návrhu odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže navrhovateľ svoju povinnosť nesplnil, nasledujúcim dňom, t. j. 26. 05. 2015 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a v súlade s predpismi občianskeho práva potom patrí odporcovi aj príslušný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Súd preto rozhodol, že je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi sumu 279,32 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj príslušného úroku z omeškania z nezaplatennej sumy, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods.1 O. s. p.). Vo zvyšnej časti bol protinávrh odporcu z dôvodu premlčania zamietnutý.

V súlade s ustanovením § 151 ods.3 O. s. p., súd vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).